

kely, valamint a magyar himnuszok után, a hivatalos részt lezárták. A tánccal is fűszerezett baráti találkozó hajnalig tartott, amikor a kitaró résztvevők is nyugovóra tértek, hogy erőt mérítsenek a másnapi turisztikai programhoz.

Szombaton Szegedre látogattak a résztvevők. Megtekintették az 1905-ben épült vasbeton víztornyot a felújított Szent István téren. A Foucault-inga alatt négy fokot fordult a Föld, amíg felmáshztak és visszajöttek a toronyból. A városnézésen *Beliczai István*, alias Erdőmérnök volt az idegenvezető. A program Mórahalmon fürdőzéssel folytatódott és az Útkaparó Csárdában elfogyasztott vacsorával ért véget.

Vasárnap Mártélyon a Holt-Tisza megtekintésével kezdődött a nap. Hédi Sörözőjéből indult a csapat a

■ 1. kép. A Szakmai Nap résztvevői a gyár előtt

Geo-ökológiai tanösvényen. Láthaták a mederkiszáradás utáni „halott erdőt”, a védett, ritka vízinövényeket, a zsiliprendszert és a megtanulhatták a „fok” fogalmát.

A Mindszenti Élő-Tisza parton lévő Bütyök Csárdában ebédelt a megfá-

radt csapat. Útban hazafelé még benéztek Szegváron Gyenes mester laboratóriumába. Ezzel véget ért a három napos szakmai, kulturális, természetbarát program.

✍️ Dánfy László és Széll Pál

Ünnepi szakestély a Fémkohászati Szakosztály fehérvári helyi csoportjánál

Lapunk ez évi 3. számában már írtunk arról a megemlékezésről, amelyet június 16-án tartott az Alcoa Kőfém (mint jogutód), a Székesfehérvári Könnyűfémű alapításának 70. évfordulója alkalmából. (1941. június 25-én írták alá a Székesfehérvári Könnyűfémű alapításának dokumentumait). A megemlékezést kezdeményező OMBKE két előadása hangzott el a szakmai napon a gyár fejlődéséről, és az OMBKE, valamint a selmeci hagyományok szerepéről a vállalat sikereiben. A zsűfolt program miatt akkor nem volt lehetőség kötetlenebb rendezvény tartására, és csoportunk tagjai is csak korlátozott számban voltak jelen.

„A gyáralapítás emlékére” címen rendezett ünnepi szakestély ezt a hiányt pótolta. Összejöttek a tagtársak, hogy együtt nevetve vagy könnyes szemekkel emlékezzenek a már elhunyt és élő kollégákra, igazgatók-

A szakestély emlékére készített kítűző rajza

ra, főmérnökökre, a gyárfejlesztés időszakaira. Természetesen a középkorú és a fiatalabb generáció is csatlakozott a visszaemlékezésekhez, így ma már anekdota számba menő történetek elevenítették fel az alcoa indulás nehézségeit, a három ameri-

kai igazgató tevékenységét is. Mindez reményt adhat arra, hogy a generációváltás folyamatos, a fiatalok megismerték a selmeci hagyományoknak a Kőfém keretei közötti továbbélését, vállalati közösség építő erejét, és örömmel élnek együtt velük.

Több hozzászóló kiemelte az OMBKE és a KŐFÉM sokéves, egymást segítő együttműködését – konferenciák, előadások, szakmai napok, kirándulások, bálók, szakestélyek stb. – amely mindkét fél számára gyümölcsöző volt, és a jelenlevők reménye szerint marad is.

A szakestélyt megtisztelték a kecskeméti helyi csoport tagjai, valamint gépész, bányász és erdész tagtársak is, akik értékes hozzászólásaikkal és nem kevésbé értékes házi pálinkával járultak hozzá a jó hangulathoz.

✍️ Kórodi István